

πιθετα ἐξ οὐσιαστικῶν, δ!) Ἐπιθετα ἐξ ἐπιρρήμάτων, ε!) Οὐσιαστικά ἐκ ῥημάτων, ς!) Ῥήματα ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων. Τὴν δὲ σημασίαν τῶν προστιθεμένων τῇ ῥίζῃ καταλήξεων τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων παραλείπομεν νὰ ἐννοήσῃ αὐτὴν μόνος ὁ περιέργος σπουδαστὴς ὁδηγούμενος πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκθέντες αὐτῷ τὰς συνηθεστέρας καταλήξεις μόνον καὶ πρῶτον τὰς τῶν παραγομένων οὐσιαστικῶν ἐξ οὐσιαστικῶν, ὡς ἔρρεθη, π. χ. 1) аръ, арка, арче (овчаръ арс: = ποιμὴν, овчарка θηλ.; овчарче οὐδέτι: ἐκ τῆς ῥίζης овца = πρόβατον) σημαίνουσας πρόσωπον ἐνασχολούμενον μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ῥίζης ἐκφραζομένης ιδέας, 2) никъ, (а)-нинъ (чърковникъ = ἐκκλησιαστικὸς ἐκ τῆς ῥίζης черкова) δεικνύουσας ἀντικείμενον ἀνήκον τῇ ἐκφραζομένῃ ὑπὸ τῆς ῥίζης ιδέᾳ, 3) ство, щина (царство, челоуѣщина = βασιλεῖον, ἀνθρωπιά ἐκ τοῦ царъ καὶ челоуѣкъ) δεικνύουσας ἀφρημένως τὴν ιδιότητα τῆς ὑπὸ τῆς ῥίζης ἐκφραζομένης ιδέας, 4) ници, нице [книжарница, огнище = βιβλιοπωλεῖον, ἐστία ἐκ τοῦ книжаръ καὶ огнь] δεικνύουσας τόπον, ὅπου φυλάττεται ἢ ἐργάζονται μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ῥίζης ἐκφραζομένης ιδέας, 5) инъ, ка, чанинъ, чанка, чанче. ець [Българинъ, Българка, Българче. Свищовчанинъ, Свищовчанка, Свищовчанце, Габровецъ, Габровка, Габровче, Сливнянинъ, Сливнянка, Сливнянче, Македонецъ, Македонка, Македонче, Арменецъ, Арменка, Арменче), αἵτινες προστιθέμεναι τῇ ῥίζῃ κυρίων ὀνομάτων πόλεων, χωρίων, τόπων σημαίνουσι κάτοικον αὐτῶν ἢ τὴν ἐθνικότητά των, ἐκτὸς τοῦ Нѣмецъ, Сърбинъ, Гръкъ καὶ Влахъ, ἅτινα κάμνουσι τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, Нѣмкиня, Нѣмче, Сърбкиня, Сърбче, Гъркиня, Гърче, Влахиня, Влахче. 6) акъ, ὅπερ προστιθέμενον τῇ ῥίζῃ τινῶν προσηγορικῶν τοῖς δίδει σημασίαν περιληπτικῶν ἢ ἀθροιστικῶν ὀνομάτων (камънакъ ἐκ τοῦ камънь = τόπος